

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 7016200259
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016200259.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci žalobcu: EXIsport, s.r.o., Opatovská cesta 14, Košice, zastúpený : Advokátska kancelária Iuristico, s.r.o., Cimborkova 13, Košice, proti žalovanému : Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Košice č.k. 6S/27/2016-56 zo dňa 02. novembra 2017, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky mení rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/27/2016-56 zo dňa 02. novembra 2017 tak, že rozhodnutie žalovaného č. SK/0631/99/2015 zo dňa 28.12.2015 zrušuje a vec mu vracia na nové konanie.

Sťažovateľovi priznáva nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom i kasačnom súde.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi verejnej správy

1.Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“) na základe kontroly v prevádzkarni žalobcu na Moldavskej 32 v Košiciach zameranej na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa začal voči žalobcovi správne konanie, v ktorom mu rozhodnutím č. P/0180/08/15 zo dňa 30.07.2015 uložil pokutu vo výške 300,- Eur pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“). Správneho deliktu sa mal žalobca dopustiť tým, že v zákonom stanovenej lehote neposkytol spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia, ktorým odôvodnil zamietnutie reklamácie výrobku (lyžiarskych okuliarov BLIZZARD - 1K 918 MDAVZT black matt) uplatnenej spotrebiteľom dňa 21.02.2015 a vybavenej dňa 20.03.2015.

2. Proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. SK/0631/99/2015 zo dňa 28.12.2015 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie pred krajským súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) a navrhol rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť a vec vrátiť správne orgánu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. V žalobe namietal, že žalovaný sa plne spoľahol na tvrdenie spotrebiteľa, že mu nebolo poskytnuté odborné posúdenie reklamovanej vady, čím porušil povinnosť úplného a spoľahlivého zistenia skutkového stavu podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Uviedol, že v rámci aplikácie vyšetrovacej a vyhľadávacej zásady najmä v oblasti deliktuálneho práva je správny orgán povinný dôsledne zisťovať skutkový stav, pričom v súlade so zásadou in dubio pro reo nemôže rozhodnúť v neprospech subjektu podozrivého z deliktu len na základe tvrdenia potenciálne zaujatej fyzickej osoby (spotrebiteľa, ktorý uplatnil neúspešne svoju reklamáciu). Žalobca tvrdil, že spotrebiteľovi bolo zaslané vybavenie reklamácie odvolávajúce sa na odborné posúdenie v lehote 14 dní od dátumu vybavenie reklamácie. Poukázal na to, že zákon v smere k preukazovaniu povinnosti poskytnúť spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia nestanovuje žiadne nadštandardné požiadavky a vytýkal žalovanému, že opačné tvrdenie žalobcu o splnení tejto povinnosti odmietol brať do úvahy, čím porušil rovnosť účastníkov konania.

4. Žalobca považoval za nezrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného pokiaľ ide o ustálenie otázky, odkedy začala plynúť zákonná lehota na poskytnutie kópie odborného posúdenia spotrebiteľovi, čo má vplyv na posúdenie, či v stanovenej lehote došlo alebo nedošlo k splneniu povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. Podľa názoru žalobcu bolo v konaní porušené i ustanovenie § 24 ods. 5 uvedeného zákona, ukladajúce správne orgánu povinnosť vydané rozhodnutie odôvodniť, osobitne výšku uloženej pokuty, ktorá bola podľa žalobcu odôvodnená len všeobecne, keďže pod všeobecné zákonné kritériá ustáľovania výšky pokuty neboli priradené žiadne konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu zamietnuť, pričom zrekapituloval skutkové zistenia i právne závery svojho rozhodnutia, na ktorých v plnom rozsahu zotrval.

6. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 02.11.2017 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že skutkový stav bol v správnom konaní spoľahlivo zistený, neboli porušené práva žalobcu a nebolo na neho ani prenášané dôkazné bremeno, ako to tvrdil v žalobe. Podľa názoru krajského súdu výsledok kontroly jednoznačne preukázal, že odborné posúdenie spotrebiteľovi nebolo poskytnuté. V oznámení o vybavení reklamácie sa žalobca na toto odborné posúdenie síce odvolával, ale z obsahu oznámenia nevyplýva, že by bolo zároveň s ním zaslané spotrebiteľovi aj odborné posúdenie a ani pri kontrole prítomný vedúci prevádzky túto okolnosť netvrdil. Rovnako po doručení oznámenia o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty žalobca netvrdil správne orgánu, že odborné posúdenie zaslal spotrebiteľovi spolu s uvedeným oznámením a neuviedol to ani v podanom odvolaní. Napokon odborné posúdenie nemá k dispozícii ani samotný spotrebiteľ, ktorý podal na príslušný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie podnet. Z uvedených dôvodov považoval krajský súd za neopodstatnené tvrdenia žalobcu, že skutkové zistenia boli neprávne a nedostatočné a záver žalovaného o porušení § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. považoval za správny.

7. Za neopodstatnenú považoval krajský súd aj námietku žalobcu týkajúcu sa odôvodnenia výšky pokuty a mal za to, že správne orgány oboch stupňov v tejto časti svoje rozhodnutia náležitým spôsobom

odôvodnili.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/, h/, f/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľ nesúhlasil so záverom krajského súdu o jednoznačnom preukázaní, že odborné posúdenie spotrebiteľovi nebolo poskytnuté, ani s tým, že v správnom konaní sťažovateľ nespochybnil výsledky kontroly. Poukázal na to, že spochybňoval smer kontroly predkladaním relevantných podkladov a jasným tvrdením o neporušení povinnosti v odvolaní proti rozhodnutiu o uložení pokuty s pridaním rozširujúceho vysvetlenia o nespôsobilosti predložiť „osobitný“ doklad o poskytnutí kópie odborného posúdenia reklamácie spotrebiteľovi. Podľa jeho názoru bolo úlohou správneho orgánu, aby v týchto pochybnostiach ďalej zisťoval skutkový stav, aj mimo rámca písomných dôkazov. Pokiaľ nebolo ďalšie zisťovanie realizované, mal byť urobený záver „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

10. Sťažovateľ trval i na námietke, že správny orgán neuviedol jasný dátum vybavenia reklamácie, od ktorého mala byť spotrebiteľovi odoslaná kópia odborného posúdenia. Trval i na námietke o všeobecnom odôvodnení rozhodnutia v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty, tvrdiac, že v rozhodnutí žalovaného absentuje správna úvaha o jednotlivostiach spáchaného deliktu a ich vyhodnotení, ktoré by bolo možné preskúmať. Uviedol, že rezignácia správnych orgánov i krajského súdu na konkrétne odôvodnenie výšky pokuty a absencia zrozumiteľného vyhodnotenia konkrétnych okolností (či sú poľahčujúce alebo priťažujúce a v akej miere), sú aj v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu (sp. zn. 6SŽ/71/01, 5SŽ/15/2011 a ďalšie).

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu kasačnej sťažnosti zopakoval podstatné body svojej argumentácie a uviedol, že sťažovateľ nie je postihovaný za skutočnosť, že inšpektorom nepreukázal kópiu odborného posúdenia, ale za to, že kópiu tohto odborného posúdenia odôvodňujúceho zamietnutie reklamácie neposkytol spotrebiteľovi v zákonnej lehote, čo bolo podľa názoru žalovaného spoľahlivo preukázané. Mal tiež za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a postih sťažovateľa za nesplnenie povinnosti podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. opodstatnený.

12. Žalovaný nesúhlasil s pochybnosťami sťažovateľa o dátume vybavenia reklamácie a konštatoval, že reklamácia bola vybavená zaslaním písomnej výzvy žalovaného spotrebiteľovi na prevzatie plnenia zo dňa 20.03.2015, čo bolo uvedené na strane 3 prvostupňového rozhodnutia. V čase kontroly, ku ktorej došlo dňa 21.04.2015, bolo preukázané, že sťažovateľ neposkytol spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia v lehote 14 dní od vybavenia reklamácie a ani v čase kontroly.

13. Odôvodnenie výšky uloženej pokuty sa podľa žalovaného odvíja od zákonných kritérií, na ktoré správny orgán poukázal, podrobne sa zaoberal vzniknutými následkami protiprávneho konania žalobcu ako aj hroziacimi následkami takéhoto konania, ďalej konštatoval, že výška uloženej sankcie napĺňa preventívny a zároveň represívny účel so zhodnotením, že ide o finančný postih, ktorý nemôže byť neprimeraný vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom. Takéto zdôvodnenie považoval žalovaný za primerané a dostatočné, a to aj s poukazom na rozhodovaciu prax správnych orgánov v zhodných alebo obdobných prípadoch.

IV.

Právne závery kasačného súdu

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“)

preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v tom bode kasačnej sťažnosti, v ktorom sa namieta právne posúdenie a odklon záverov krajského súdu o náležitostiach odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu o výške uloženej pokuty, od rozhodovacej praxe kasačného súdu.

15. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či s ohľadom na skutkové zistenia zhromaždené v správnom konaní krajský súd po právnej stránke správne vyhodnotil závery žalovaného o porušení povinnosti sťažovateľa ako predávajúceho podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. a či sa v tejto súvislosti odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, a tiež či bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý proces v súvislosti s jeho tvrdeniami o nepostačujúcom zisťovaní rozhodujúcich skutočností v správnom konaní a o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia žalovaného v namietanom rozsahu.

Podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením. Predávajúci je povinný poskytnúť spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia odôvodňujúceho zamietnutie reklamácie najneskôr do 14 dní odo dňa vybavenia reklamácie. Tým nie je dotknutá povinnosť predávajúceho podľa odseku 9.

Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

16. Zo skutkových zistení správneho orgánu vyplýva, že reklamáciu výrobku zakúpeného dňa 08.02.2015 v prevádzkarni sťažovateľa, ktorú uplatnil spotrebiteľ osobne u sťažovateľa dňa 21.02.2015, vybavil sťažovateľ listom zo dňa 20.03.2015, ktorým oznámil spotrebiteľovi negatívny výsledok vybavenia reklamácie a následne dňa 23.03.2015 odovzdal spotrebiteľovi neúspešne reklamovaný výrobok. Zasláním tohto oznámenia o vybavení reklamácie začala sťažovateľovi plynúť zákonná 14-dňová lehota, v ktorej mal ako predávajúci poskytnúť spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia, na základe ktorého reklamáciu vady výrobku neuznal. V tomto smere nevidel kasačný súd žiadne relevantné pochybnosti o zákonnosti záverov žalovaného i krajského súdu.

17. Spotrebiteľ v podnete zo dňa 01.04.2015 adresovanom príslušnému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie uviedol, že odborné posúdenie reklamácie mu nebolo poskytnuté a že doklad o vybavení reklamácie mu prišiel až dňa 23.03.2015. V rámci výkonu kontroly, ktorá sa u sťažovateľa uskutočnila dňa 21.04.2015, zástupca sťažovateľa do inšpekčného záznamu neuviedol, že predmetné odborné posúdenie reklamácie (vyjadrenie spoločnosti SNOW-HOW ČR, s.r.o. k reklamácii) bolo odoslané žalobcovi dňa 20.03.2015 spolu s oznámením o neuznaní reklamácie, aj keď sa oznámenie na odborné stanovisko uvedenej spoločnosti odvoláva. Až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu sťažovateľ namietal, že správny orgán uveril len tvrdeniu spotrebiteľa, že mu odborné posúdenie spolu s dokladom o neuznaní reklamácie nebolo doručené. V podanej žalobe a neskôr i v kasačnej sťažnosti už sťažovateľ výslovne tvrdil, že spolu s oznámením o neuznaní reklamácie zaslal spotrebiteľovi i kópiu odborného posúdenia.

18. Za daných skutkových okolností postupoval krajský súd podľa názoru kasačného súdu správne, keď sa stotožnil so záverom žalovaného o porušení povinnosti podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. zo strany sťažovateľa, ktorej sa dopustil tým, že v lehote najneskôr do 14 dní od vybavenia reklamácie neposkytol spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia, na základe ktorého jeho reklamáciu zamietol. Kasačný súd je toho názoru, že ak by si sťažovateľ túto povinnosť splnil a skutočne by zaslal

spotrebiteľovi odborné posúdenie v prílohe oznámenia zo dňa 20.03.2015, nielenže by spotrebiteľ mal túto písomnosť k dispozícii, ale najmä by to zástupca sťažovateľa uviedol inšpektorom pri výkone kontroly, prípadne neskôr po začatí konania o uložení pokuty. Pokiaľ sa sťažovateľ v neskoršom konaní bránil tým, že kópiu odborného posúdenia zaslal spotrebiteľovi poštou a ten jeho prijatie poprel, bolo na sťažovateľovi, aby splnenie tejto zákonnej povinnosti preukázal. Štandardným spôsobom preukazovania doručenia písomností je doklad o jej prevzatí adresátom (doručenka), prípadne aj označenie písomnosti v doklade o jej odoslaní adresátovi. Sťažovateľom predložený súpis zásielok prijatých na poštovú prepravu dňa 20.03.2015, medzi ktorými je uvedená aj zásielka adresovaná spotrebiteľovi, nepreukazuje, že spolu s oznámením o neuznaní reklamácie bolo spotrebiteľovi odoslané aj predmetné odborné posúdenie, na ktoré sa oznámenie odvoláva, najmä keď spotrebiteľ tvrdí, že toto odborné posúdenie mu spolu s oznámením doručené nebolo.

19. Sťažovateľ vytyka správne orgánu, že na preukázanie uvedenej spornej skutočnosti nevykonal ďalšie dokazovanie, sám však na podporu svojich tvrdení nenavrhol žiadne dôkazy, ak mu boli známe (§ 34 ods. 3 Správneho poriadku). Podľa názoru kasačného súdu samotná skutočnosť, že sťažovateľ po porade so svojim právnym zástupcom v odvolacom správnom konaní začal tvrdiť, že odborné posúdenie odoslal spolu s oznámením o neuznaní reklamácie, nie je dostatočným podkladom pre vznik dôvodných pochybností o porušení posudzovanej povinnosti, pre ktoré by mal správny orgán vyhodnotiť skutkový stav v prospech sťažovateľa, proti ktorému sa konanie o uložení pokuty za správny delikt viedlo.

20. Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia výšky uloženej pokuty, v ktorom sťažovateľ videl porušenie jeho práva na spravodlivý proces a zároveň odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, považuje kasačný súd za potrebné najprv pripomenúť, že rozhodnutie o výške pokuty uloženej na dolnej hranici zákonom vymedzenej sadzby žalovaný odôvodnil tým, že zo strany sťažovateľa išlo o závažné porušenie zákonnej povinnosti, vzhľadom na dôležitosť reklamačného konania pre spotrebiteľa, pričom následkom nesplnenia tejto povinnosti zo strany predávajúceho je porušenie spotrebiteľovho práva na informácie priznané zákonom. Ďalej žalovaný prihliadol na možné následky zisteného protiprávneho konania spočívajúce v tom, že nedodržanie zákonného postupu pri vybavovaní reklamácie je spôsobilé sťažiť spotrebiteľovi vymáhanie jeho oprávnení vyplývajúcich zo zodpovednosti predávajúceho za vady predávaných výrobkov. Konštatoval, že pri určovaní výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že sťažovateľ ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené povinnosti predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne. Prihliadol tiež na charakter sankcie ako takej, ktorá má preventívnu a represívnu funkcia, pričom ide o finančný postih, ktorý nemôže byť neprímerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom.

21. Takéto odôvodnenie rozhodnutia o výške pokuty považoval krajský súd za náležité, pričom poukázal na to, že nedodržanie zákonného postupu pri vybavovaní reklamácie je spôsobilé sťažiť spotrebiteľovi vymáhanie jeho oprávnení vyplývajúcich zo zodpovednosti predávajúceho za vady predávaných výrobkov, ako aj na preventívnu a represívnu funkciu sankcie.

22. Kasačný súd je toho názoru, že záver krajského súdu vo vzťahu k odôvodneniu výšky uloženej pokuty v rozhodnutí žalovaného je nesprávny, nejde však zo strany krajského súdu o taký nesprávny procesný postup, ktorý by znemožnil sťažovateľovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.). Krajský súd sa však svojím rozhodnutím v tejto časti odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, na ktorú správne poukázal sťažovateľ (§ 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.).

23. Kasačný súd sa musí stotožniť so sťažovateľom v tom, že prakticky žiadne zo skutkových zistení správnych orgánov sa nepremietli do správneho uváženia o výške uloženej sankcie a okrem bližšie nezdôvodneného konštatovania o možnom sťažení vymáhania oprávnení spotrebiteľa vyplývajúcich zo zodpovednosti predávajúceho za vady predaného výrobku nie je v odôvodnení výšky sankcie uvedené nič, čo by individualizovalo počínanie sťažovateľa pri vybavovaní reklamácie spotrebiteľa od iných

protiprávných konaní rovnakého druhu. Závažnosť počínania sťažovateľa nebola vyhodnotená vo vzťahu k hodnote reklamovaného výrobku, k prípadným predchádzajúcim správny deliktom sťažovateľa týkajúcim sa práv spotrebiteľa, chýba tiež logické zdôvodnenie ako mohlo porušenie predmetnej povinnosti sťažiť vymáhanie oprávnení spotrebiteľa vyplývajúcich zo zodpovednosti predávajúceho za vady predaného výrobku, keďže sa v odbornom posúdení podľa názoru kasačného súdu nenachádza prakticky nič, čo by mohol spotrebiteľ v danej súvislosti použiť. Možno pokojne konštatovať, že žalovaným použité odôvodnenie výšky uloženej pokuty je použiteľné v ktoromkoľvek rozhodnutí o sankcii za porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. To sa bezpochyby prieči doterajšej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

24. V rozhodnutí sp. zn. 2Sžp/16/2011 z 30.05.2012 (publikované ako R 22/2013 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) Najvyšší súd konštatoval:

„...v zmysle ustálenej judikatúry správnych súdov (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3SžoKS/64/2006, rozhodnutia ZSP 69/2008, ZSP 58/2009, či rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžo/204/2010), v prípade správneho trestania súd sleduje, či správny orgán náležite zdôvodnil uloženie sankcie v určitej výške, ak zákon pripúšťa rozpätie sankcie, či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty správny orgán prihliadne na závažnosť, spôsob i čas trvania následkov protiprávneho konania.

Obdobné závery sú okrem rozhodnutí, na ktoré poukázal sťažovateľ, konštatované napr. aj v rozhodnutiach sp. zn. 8Sžo/37/2014, z 22.10.2015 (publikované ako R 38/2016 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky), 10Sžo/133/2015 z 27.07.2016, 3Sžo/64/2013 z 12.03.2014, 6Sž/75/01 z 28.11.2001.

25. Kasačný súd podotýka, že výška uloženej sankcie (300,- Eur) s ohľadom na prípustnú zákonnú sadzbu (0 - 66.400,- Eur) pri použití elementárnej logiky nezodpovedá záveru žalovaného, ktorý vyhodnotil porušenie zákona zo strany sťažovateľa ako závažné. Nutne potom vyvstáva otázka, za aké porušenie zákona bude z hľadiska závažnosti uložená pokuta pri hornej hranici prípustnej sadzby.

26. Kasačný súd je toho názoru, že ak žalovaný uloží pokutu aj za nevýznamné porušenie zákona, musí jej výšku logicky odôvodniť na základe zákonných kritérií konkrétnymi okolnosťami prípadu. Až potom možno hovoriť o správnom uvážení, do ktorého správny súd vstupuje len v obmedzenom rozsahu (§ 27 ods. 2 S.s.p.). Všeobecné konštatácie o primeranosti pokuty a jej preventívnej i represívnej funkcii v tomto zmysle nestačia.

27. Vzhľadom na uvedené kasačný súd podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho úlohou v intenciách právneho názoru kasačného súdu i jeho doterajšej rozhodovacej praxe opätovne vyhodnotiť okolnosti správneho deliktu sťažovateľa a výšku sankcie náležite odôvodniť.

28. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a vzhľadom na úspech sťažovateľa v kasačnom konaní priznal mu úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní i v konaní na krajskom súde, v zmysle § 467 ods. 2 S.s.p. O výške náhrady trov rozhodne osobitným uznesením súdny úradník na krajskom súde v zmysle § 175 ods. 2 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.